

Jan Paweł II

Radość Maryi i nasza : rozważanie przed modlitwą "Regina caeli" w Poniedziałek Wielkanocny : (Rzym, 12 kwiecień 2004 r.)

Salvatoris Mater 7/1, 393

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SALUTATIONEM „ANGELUS DOMINI” (VEL „REGINA CAELI”) UNA CUM SUMMO PONTIFICE RECITANTIBUS

Rozważanie przed modlitwą „Regina caeli”
w Poniedziałek Wielkanocny
(Rzym, 12 kwiecień 2004 r.)^{*}

Radość Maryi i nasza

1. «Regina caeli laetare, alleluja!» W okresie wielkanocnym zamiast tradycyjnej modlitwy «Anioł Pański» śpiewa się hymn *Regina caeli*, który wyraża radość Maryi ze zmartwychwstania Jej Boskiego Syna. Maryja staje się tym samym wzorem wspólnoty chrześcijańskiej, która «raduje się» z Paschy swego Pana, źródła prawdziwej radości wszystkich wierzących. Istotnie, to właśnie Zmartwychwstały jest źródłem i prawdziwą przyczyną tej duchowej radości, której nie powinien i nie może przyćmić żaden cień. Liturgia oktawy Wielkanocy nieustannie powtarza: „Chrystus zmartwychwstał jak zapowiedział”. Głosimy to również w *Regina caeli*, modlitwie bardzo drogiej pobożności ludowej.

Kościół, świadomy znaczenia owego zbawczego wydarzenia, które zmieniło bieg historii, jednoczy się z Tą, która najpełniej towarzyszyła Jezusowi w Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu. To Ją wzywa, aby umacniała jego wiarę: «*Ora pro nobis Deum* – Módl się za nami do Boga».

2. Drodzy bracia i siostry! W ten «Poniedziałek Anioła», przedłużenie dnia Wielkanocy, każdy z nas zatrzymuje się przed pustym grobem, aby rozważyć największy cud, jakim jest zmartwychwstanie Chrystusa.

Niech Maryja Panna, cichy świadek tej tajemnicy, pomaga nam przyłgnąć do tego, który umarł i zmartwychwstał dla zbawienia każdego człowieka. Niech będzie naszą Nauczycielką i Przewodniczką w wierze, niech nas wspiera w chwilach wątpliwości i pokus. Niech nam wyjedna pogodę ducha, której nie zdoła zniweczyć żaden lęk, gdyż rodzi się ona z pewności, że Chrystus naprawdę zmartwychwstał. [...].

^{*} „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 25(2004) nr 5, 26.